

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/443/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612214151
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5612214151.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Obec Svätý Kríž, so sídlom Svätý Kríž 152, IČO: 00 315 508, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Milanom Trnovským, advokátom so sídlom Q. K., E. C. K. XXXX/XX, proti žalovanému: A. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. J. XX, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Jančim, advokátom so sídlom Q. K., Z. XXX, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 84.809,13 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/347/2012-332 zo dňa 19. januára 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 49.790,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 29. 03. 2013 do zaplataenia a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Výrok rozsudku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 10C/347/2012-332 zo dňa 19. 01. 2015 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 49.790,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 29. 03. 2013 do zaplataenia, do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 891,14 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.130,08 eur, ktoré žalovanému uložil zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 19. 12. 2012, sa žalobca Obecný úrad Svätý Kríž, Drobná prevádzka domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 84.809,19 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 84.809,19 eur od 01. 01. 2011 do zaplataenia a náhrady trov konania.

Citujúc ust. § 451 ods. 1, 2, § 456, § 420 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 563, § 584, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel.

Konštatoval, že Obecný úrad Svätý Kríž, Drobná prevádzka ako pôvodný žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré mu malo vzniknúť prevzatím žalovanej sumy žalovaným v mene príspevkovej organizácie Obecný úrad Svätý Kríž, Drobná prevádzka od Obce Svätý Kríž v čase, keď nebol štatutárnym orgánom uvedenej právnickej osoby a neprislúchalo mu ani iné oprávnenie v jej mene konať. Žalovaný mal žalovanú sumu prevziať ako splátku pôžičky poskytnutej pôvodným žalobcom Obci Svätý Kríž. Ku dňu 28. 02. 2013 pôvodný žalobca zanikol a v súlade s ust. § 21 ods. 13 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov všetky práva a povinnosti prešli na Obec Svätý Kríž.

Ďalej súd konštatoval, že v doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 10. 12. 2014, žalobca, v nadväznosti na vykonané dokazovanie, doplnil opis rozhodujúcich skutočností v časti vzniku bezdôvodného obohatenia v sume 49.790,88 eur tak, že vzniklo prijatím plnenia žalovaným na základe faktúry zo dňa 22. 07. 2010 bez právneho titulu. Súď mal za to, že uvedeným spôsobom bol doplnený opis

rozhodujúcich skutočností uvedených v žalobe, a to na podklade vykonaného dokazovania, bez potreby rozhodnutia o zmene žaloby. Žalobca uvedeným podaním tiež právne kvalifikoval žalovaný nárok ako náhradu škody. Keďže súd nie je viazaný právnym posúdením veci v žalobe, nevyžadovalo si iné uvedenie právnej kvalifikácie žalovaného nároku žalobcom pripustenie zmeny žaloby, keď samotná zmena právnej kvalifikácie skutku žalobcom nie je zmenou žaloby.

Súd vychádzal z toho, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dňa 23. 07. 2011 (správne malo byť uvedené 23. 07. 2010, pozn. odvolacieho súdu) bola vyplatená Obcou Svätý Kríž žalovanému, podnikajúcemu pod obchodným menom Dušan Matejka MKM Remont, prevodom na bankový účet suma vo výške 49.790,88 eur, na základe faktúry č. 10014 zo dňa 22. 07. 2010. Medzi účastníkmi konania bolo tiež nesporné, že žalovaný ako podnikateľ faktúrou (dobropisom) č. 2010001 zo dňa 11. 11. 2010, splatnou dňa 25. 11. 2010, dobropisoval Obci Svätý Kríž vrátenie zálohy na základe dohody o nerealizovaných stavebných prácach v celkovej výške 49.790,88 eur, pričom výdavkovým pokladničným dokladom zo dňa 31. 12. 2010, vystaveným žalovaným, bolo potvrdené vyplatenie uvedenej sumy žalobcovi a potvrdenkou č. 3798729 zo dňa 31. 12. 2010, vystavenou žalobcom, bolo potvrdené prijatie uvedenej sumy od žalovaného do pokladne žalobcu. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že sumu vo výške 49.790,88 eur žalovaný žalobcovi dňa 31. 12. 2010, napriek vystaveniu účtovných dokladov, fyzicky nezaplatil. V konaní nebol tvrdený, ani preukázaný, právny dôvod, na základe ktorého žalobca plnil v prospech žalovaného sumu 49.790,88 eur, bola teda vyplatená bez právneho dôvodu. Keďže povinnosťou osoby, ktorá sa bezdôvodne obohatila, je obohatenie vydať, súd uložil žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 49.790,88 eur žalobcovi, na úkor ktorého sa bezdôvodne obohatil. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, súd priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, vo výške 8,75 % ročne zo sumy priznanej istiny odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy na plnenie, za ktorú považoval žalobcu. Nakoľko žaloba bola doručená žalovanému dňa 27. 03. 2013, žalovaný bol povinný dlh splniť dňom nasledujúcim, t. j. 28. 03. 2013 a počnúc dňom 29. 03. 2013 sa dostal s plnením dlhu do omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania až od 29. 03. 2013 do zaplatenia. S prihliadnutím na výšku priznaného plnenia súd žalovanému v zmysle ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) uložil povinnosť zaplatiť priznané plnenie v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Nemal preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume 35.018,25 eur spôsobom skutkovo vymedzeným v žalobe a jej doplnení. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že na základe príjmového dokladu vystaveného Obecným úradom Svätý Kríž, Drobná prevádzka dňa 31. 12. 2010, nedošlo k reálnemu prevzatiu peňažných prostriedkov žalovaným. Keďže predpokladom vzniku vzťahu z bezdôvodného obohatenia je existencia reálneho majetkového prospechu na strane obohateného, podpísaním príjmového pokladničného dokladu za súčasného neprevzatia peňažného plnenia žalovaným nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho strane v zmysle občianskoprávných predpisov. Pokiaľ uvedeným spôsobom boli skreslené údaje v účtovníctve, nezakladá uvedená skutočnosť vznik bezdôvodného obohatenia podľa občianskoprávných predpisov. Súd nemal preukázané ani to, že konaním žalovaného popísaným v žalobe a jej doplnení došlo k vzniku škody na strane žalobcu. Žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal základný atribút vzniku zodpovednostného vzťahu, a to vznik škody, či už na strane obce alebo pôvodného žalobcu - Obecného úradu Svätý Kríž, Drobná prevádzka. Peňažné prostriedky vo výške 35.018,25 eur z majetku obce v prospech žalovaného, ani v prospech Obecného úradu Svätý Kríž, Drobná prevádzka, odčerpané neboli, hoci aj boli vystavené účtovné doklady, ktoré boli do účtovníctva obce aj zaevidované. V dôsledku konania žalovaného teda v účtovníctve obce bol zaevidovaný zánik záväzku voči Obecnému úradu Svätý Kríž, Drobná prevádzka z titulu poskytnutej pôžičky. Keďže medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že Obecný úrad Svätý Kríž, Drobná prevádzka dňa 23. 12. 2008 poskytol na účet žalobcu pôžičku vo výške 3.760.000,- Sk, ktorá nebola vrátená v celom rozsahu, k zániku záväzku žalobcu v uvedenej časti voči príspevkovej organizácii jeho splnením nedošlo. Vzhľadom na skutočnosť, že došlo k splnutiu veriteľa a dlžníka, došlo však k zániku záväzku obce voči príspevkovej organizácii podľa § 584 Občianskeho zákonníka splnutím práva s povinnosťou v jednej osobe. Škoda, ako majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, v dôsledku vyššie uvedených skutočností žalobcovi, ani Obecnému úradu Svätý Kríž, Drobná prevádzka, nevznikla.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a žalobcovi priznal pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 49.790,88 eur, čo predstavuje 58,7 %, jeho neúspech 35.018,25 eur, čo predstavuje 41,3 %, pomer úspechu a neúspechu potom predstavoval 17,4 % (58,7 % - 41,3 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 17,4 % z celkových

trov konania vo výške 5.121,50 eur (súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 5.088,50 eur a súdny poplatok z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo výške 33,- eur), čo predstavuje 891,14 eur a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za 3 úkony právnej služby, vykonané do 30. 06. 2013 - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd po 592,53 eur, podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia 296,27 eura (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. a/ cit. Vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby v roku 2012 po 7,63 eura a k 1 úkonu právnej služby v roku 2013 v sume 7,81 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 1.504,40 eura, čo predstavuje 300,88 eur a podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. 07. 2013 za 7 úkonov právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia 296,27 eur, účasť na pojednávaniach dňa 23. 06. 2014, 03. 09. 2014, 27. 10. 2014, 10. 12. 2014 a 19. 01. 2015, písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 09. 12. 2014 po 592,53 eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ cit. vyhlášky), režijný paušál k 1 úkonu právnej služby v roku 2013 vo výške 7,81 eur, k 5 úkonom právnej služby v roku 2014 po 8,04 eur a k 1 úkonu právnej služby v roku 2015 vo výške 8,39 eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 3.907,85 eur, čo predstavuje 781,57 eur, spolu 6.494,70 eur, z čoho 17,4 % je 1.130,08 eur.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku, ktorým súd žalobe vyhovel a výroku o trovách konania, podal žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v tejto časti a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne zmeny napadnutého rozsudku v tejto časti spočívajúcej v zamietnutí žaloby a priznaní mu náhrady trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uviedol, že žalobca dňa 19. 12. 2012 doručil okresnému súdu návrh na začatie konania, ktorým sa voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 84.809,12 eur. Zo súhrnu skutkových okolností uvádzaných žalobcom v žalobe, ktorými odôvodňoval svoj nárok na požadované plnenie vyplýva, že žalovaný mal na základe príjmových pokladničných dokladov zo dňa 31. 12. 2010 prevziať sumu vo výške 35.018,25 eur a 49.790,88 eur (spolu 84.809,13 eur) a tak malo dôjsť na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu. Reálne odovzdanie žalovanej sumy v konaní preukázané nebolo. Žalobca počas celého konania pred prvostupňovým súdom nezmenil rozhodné skutkové tvrdenia v súlade s ust. § 95 O. s. p., ktorými v žalobe odôvodnil svoj nárok na požadované plnenie.

Pokiaľ žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom podaní zo dňa 09. 12. 2014 uviedol, že žalovaný reálne prijal sumu vo výške 49.790,88 eur, pričom túto prijal bez akéhokoľvek právneho titulu, on ako súkromná osoba nikdy reálne neprijal sumu 49.790,88 eur, túto prijal podnikateľský subjekt Dušan Matejka MKM Remont, keď titulom bola zmluva uzatvorená medzi podnikateľským subjektom a žalobcom v ústnej forme, ktorej predmetom mali byť stavebné práce a na základe ktorej bola vystavená predfaktúra na zálohovú platbu na stavebné práce na objekte Základnej školy Svätý Kríž vo výške 49.790,88 eur. Predmetná zálohová platba bola zo strany žalobcu vyplatená podnikateľskému subjektu Dušan Matejka MKM Remont dňa 23. 07. 2010. Uvedené skutočnosti považuje za rozhodné skutkové okolnosti, ktoré žalobca neoznačil vo svojej žalobe, tieto neopísal ako rozhodujúce skutočnosti ako mu to ukladá ust. § 79 O. s. p. Žalobca svoj nárok v žalobe uplatnil z úplne iného právneho dôvodu a na základe iného skutku, ku ktorému došlo v iný deň, t. j. 30. 10. 2010 a medzi inými subjektami.

Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca doplnil opis rozhodujúcich skutočností, z ktorých vyvodzuje svoj nárok s poukazom na vyjadrenie zo dňa 09. 12. 2014 a prednesy právneho zástupcu na podklade vykonaného dokazovania. Súd mal za to, že uvedené doplnenie rozhodujúcich skutočností je dostatočnou obranou žalobcu, a toto posúdil bez potreby rozhodnutia o zmene žaloby. Zo strany žalobcu počas celého konania pritom nebol urobený taký právny úkon smerujúci voči súdu, ktorý by mohol pokladať za úkon podľa § 95 O. s. p., o ktorom by bol povinný rozhodnúť. Čo sa týka tvrdení žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na základe skutku, tieto čiastočne a neúplne opísala právna zástupkyňa žalobcu až vo svojom záverečnom prednese, kde po prvýkrát tvrdila, že žalovaný sa mal obohatiť ako podnikateľský subjekt Dušan Matejka MKM Remont.

Prvostupňový súd sčasti vyhovel žalobe napriek tomu, že bol viazaný opisom rozhodujúcich skutočností v žalobe ako podstatnou náležitosťou žaloby podľa ust. § 79 ods. 1 druhá veta O. s. p., ktoré počas

konania žalobcom zmenené v súlade s ust. § 95 O. s. p. neboli, a tak priznal žalobcovi nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia na základe úplne iného skutku ako žalobca tvrdil a v konaní preukazoval. V danom prípade nastala situácia, kedy žalobca uplatnil nárok s opisáním rozhodujúcich skutočností jedného skutku a súd mu tento nárok priznal na základe úplne iného skutku.

Žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé na základe akej právne významnej skutočnosti malo dňa 23. 07. 2010 dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného (plnenie z neplatného právneho úkonu, získanie majetkového prospechu bez právneho dôvodu, plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol). Z uvedeného dôvodu považuje napadnutý rozsudok za nezrozumiteľný a nedostatočne odôvodnený.

Namietal tiež vykonanie dokazovania oboznámením sa s listinami z trestného spisu, ktoré dokazovanie žiaden z účastníkov nenavrhol. Prvostupňový súd tak vykonal dokazovanie v jeho neprospech nad rámec žalobcom tvrdených skutočností a návrhov na doplnenie dokazovania.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, podanom prostredníctvom splnomocneného zástupcu, navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Mal za to, že dostatočne jasným a určitým spôsobom v súlade s ust. § 79 O. s. p. opísal rozhodujúce skutočnosti pre uplatnenie svojho nároku, ktoré boli následne doplnené vykonaným dokazovaním, avšak skutkový základ ostal nezmenený, ako to vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Skutkovým základom boli 2 vystavené príjmové doklady zo dňa 31. 12. 2010, ktoré boli v evidencii príspevkovej organizácie Svätý Kríž - Drobnnej prevádzke zaúčtované ako splátka pôžičky. Skutočnosť, že suma 49.790,88 eur bola poskytnutá podnikateľskému subjektu Dušan Matejka MKM Remont s uvedeným skutkovým základom vymedzeným v žalobe súvisí. Uvedená skutočnosť nebola medzi účastníkmi ani sporná a bola preukázaná aj listinnými dôkazmi. Tiež nebolo sporné, že žalovaný faktúrou zo dňa 11. 11. 2010 dobropisoval Obci Svätý Kríž vrátenie zálohy v celkovej výške 49.790,88 eur, ani to, že žalovaný uvedenú sumu žalobcovi fyzicky nevyplatil. Na základe konštatácií konajúceho súdu má za to, že skutočnosti ním uvádzané v priebehu konania neodôvodňovali záver pre zmenu žaloby v súlade s ust. § 95 O. s. p., nakoľko základom uplatneného nároku boli vždy príjmové doklady, ktoré svojimi dispozitívnymi úkonmi upravoval žalovaný.

V súvislosti s námietkou žalovaného vo vzťahu k vykonaniu dokazovania trestným spisom poukázal na to, že vykonanie tohto dôkazu navrhol sám žalovaný na pojednávaní dňa 23. 06. 2014.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti (výroku, ktorým súd žalobe vyhovel) podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie majúc za to, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal odvolacou námietkou žalovaného, že súd pochybil, keď žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 49.790,88 eur na základe iných skutkových okolností než na základe akých si ich uplatnil žalobca podanou žalobou.

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca si žalobným návrhom podaným na súde dňa 19. 12. 2012 uplatnil voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 84.809,19 eur s príslušenstvom, a to na tom skutkovom základe, že žalovaný dňa 31. 12. 2010 uvedenú sumu prijal z pokladne Obce Svätý Kríž v prospech Obecného úradu Svätý Kríž - Drobná prevádzka, a to napriek tomu, že v mene uvedenej organizácie nebol oprávnený konať, pričom uvedené finančné prostriedky neboli v účtovníctve organizácie zaúčtované a žiadnym spôsobom nebolo preukázané na aký účel boli tieto prostriedky použité. Podľa žalobcu išlo teda na strane žalovaného o majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu.

V podaní zo dňa 09. 12. 2014, doručenom súdu na pojednávaní dňa 10. 12. 2014, označenom ako „Vyjadrenie žalobcu k sp. zn. 10C/347/2012, doloženie listinných dôkazov“, žalobca vo vzťahu k sume 49.790,88 eur s poukazom na faktúru zo dňa 22. 07. 2010 uviedol, že žalovaný reálne prijal sumu vo výške 49.790,88 eur, pričom túto sumu prijal bez akéhokoľvek právneho titulu. Následne opätovne poukazoval na to, že žalovaný nebol oprávnený konať v mene Obecného úradu Svätý Kríž - Drobnnej

prevádzky a tejto organizácii nikdy nebola vrátená suma 84.809,13 eur z titulu pôžičky, ktorú poskytla žalobcovi.

Na pojednávaní dňa 19. 01. 2015, zrejme vedomý si zmeny skutkových tvrdení, žalobca požiadal súd v súlade s ust. § 100 ods. 1 O. s. p. o oznámenie ako sa javí právne posúdenie veci za účelom prípadnej zmeny návrhu. Sudkyňa v rámci § 100 ods. 1 O. s. p. oznámila, že tak ako bol skutkovo popísaný priebeh skutkového deja a žalovaný nárok, tento je možné právne posúdiť, a teda nepovažuje za nevyhnutné navrhovať a rozhodovať o zmene žaloby.

Napriek tomu, že k zmene žaloby podľa § 95 ods. 1 O. s. p. teda nedošlo, súd žalobcovi priznal plnenie vo výške 49.790,88 eur na tom skutkovom základe, že žalovaný, ktorému ako podnikateľskému subjektu bola na základe zálohovej faktúry č. 10014 zo dňa 22. 07. 2010 vyplatená suma 49.790,88 eur ako záloha za stavebné práce, túto sumu napriek nevykonaniu stavebných prác a napriek dobropisu č. 2010001 zo dňa 11. 11. 2010, splatnému dňa 25. 11. 2010, nevrátil. Ide teda o skutkový základ odlišný od skutkového základu uvedeného žalobcom v žalobnom návrhu, v dôsledku čoho došlo zo strany súdu prvého stupňa k porušeniu zásady viazanosti súdu žalobným návrhom, vrátane skutkových tvrdení, od ktorých žalobca odvodzuje svoj nárok uplatnený žalobou, a ktoré sú podstatnou náležitosťou návrhu na začatie konania v zmysle ust. § 79 ods. 1 O. s. p. Okresný súd tak postupoval majúc za to, že v danom prípade došlo len k doplneniu skutočností v návrhu na začatie konania o ďalšie skutočnosti, ktorými žalobca odôvodňuje ním uplatnený nárok. V danej veci však podaním žalobcu zo dňa 09. 12. 2014 a následne jeho vyjadreniami (resp. vyjadreniami jeho splnomocneného zástupcu na pojednávaní) nedošlo len k doplneniu skutočností, ktorými bola odôvodnená podaná žaloba, ale žalobca v ňom uviedol úplne iné skutkové okolnosti, z ktorých odvodil už uplatnený nárok, i keď v oboch prípadoch ide o to isté finančné vyčíslenie (v žalobe sa domáhal plnenia na základe neoprávneného prijatia finančných prostriedkov žalovaným dňa 31. 12. 2010 v mene organizácie, v mene ktorej nebol oprávnený konať; súd priznal nárok na tom skutkovom základe, že žalovaný nevrátil žalobcovi zálohu na stavebné práce, ktoré neboli žalovaným vykonané, vyplatenú dňa 23. 07. 2010, dobropisovanú faktúrou zo dňa 11. 11. 2010, splatnou dňa 25. 11. 2010), i keď návrh na pripustenie zmeny návrhu podľa § 95 O. s. p. nepodal.

V zmysle ustálenej judikatúry (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obdo 31/2009, 1M Obdo V 19/2007) za zmenu žaloby treba považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne činí na základe iných skutočností než tých, ktoré uviedol v žalobe. V občianskom súdnom konaní je súd podanou žalobou viazaný, a to nielen petitom žaloby, ale aj opisom skutkových okolností, z ktorých žalobca odvodzuje svoj nárok. Ak teda nedošlo k zmene žaloby podľa § 95 O. s. p. vo vzťahu ku skutkovým tvrdeniam uvedeným v žalobe, nemohol súd žalobcovi priznať požadované plnenie na základe iných skutkových tvrdení.

Porovnajúc znenie skutkového základu, uvedeného v žalobe, došlej súdu 19. 12. 2012 a skutkového základu, na základe ktorého súd žalobcovi priznal plnenie, možno jednoznačne konštatovať, že ide o úplne rozdielny skutkový dej, z ktorého sa uplatňovaný a priznaný nárok odvodzuje. Pokiaľ však súd priznal žalobcovi nárok na plnenie na základe iných skutkových okolností, než na základe akých si ich žalobca uplatnil, a to bez zmeny návrhu podľa § 95 O. s. p. zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok odňatie možnosti konať pred súdom (či už vo vzťahu k hmotnoprávnym námietkam, či procesnej obrane účastníkov konania).

Vzhľadom na uvedené závery odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, nepovažujúc za potrebné zaoberať sa v danom štádiu konania ostatnými odvolacími námietkami žalovaného. Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude opätovne preskúmať uplatnený nárok žalobcu a vo veci rozhodnúť, pričom v prípade, ak nedôjde k zmene žaloby, bude viazaný skutkovým dejom tak ako je uvedený v žalobe.

Výrok rozsudku, ktorým súd žalobu žalobcu zamietol zostáva týmto rozhodnutím nedotknutý, keďže tento nebol napadnutý odvolaním žiadneho z účastníkov konania.

Keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. zrušil i výrok o trovách konania. V novom rozhodnutí preto okresný súd opätovne rozhodne aj o trovách účastníkov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.